اچ‌آی‌وی

اطلاعات بیماران، حقوق و مقررات لازم الاجراء برگه حفاظت در برابر اشاعه بیماری‌ها از سوی پزشک مسئول حفاظت در برابر اشاعه بیماری‌های مسری

چرا این اطلاعات را دریافت نموده‌اید؟

شما به اچ‌آی‌وی آلوده شده و یا این ظن وجود دارد که آلوده شده باشید. در این برگه آگاهی‌هایی درباره اچ‌آی‌وی، نحوه درمان آن و آنچه خود شما باید انجام دهید، وجود دارد.

اچ‌آی‌وی چیست؟

اچ‌آی‌وی ویروسی است که سیستم ایمنی بدن شما را تحت تاثیر قرار می‌دهد. امروزه داروهایی وجود دارد، که در صورتی که بشکل درست از آنها استفاده شود، میزان ویروس موجود در بدن را کاهش داده و این امکان را فراهم می‌کند که فرد آلوده به اچ‌آی‌وی بتواند یک زندگی طولانی و خوب داشته باشد. اگر داروها بشکل درست استفاده شوند، خطر سرایت دادن اچ‌آی‌وی به دیگران بسیار کم خواهد بود. یک عفونت ایجاد شده توسط اچ‌آی‌وی بهبود نمی‌یابد بلکه حتی علیرغم یک درمان موثر، این ویروس در بدن باقی خواهد ماند. اگر فرد مبتلا به این عفونت مورد درمان قرار نگیرد، سیستم ایمنی بدن او پس از مدتی تضعیف می‌شود و ممکن است این عارضه به عفونت‌های غیرعادی یا سرطان منجر شود. این وضعیت انتهایی ایدز نامیده می‌شود. بیشتر افرادی که امروزه اچ‌آی‌وی دارند هرگز به بیماری ایدز مبتلا نخواهند شد.

اچ‌آی‌وی چگونه سرایت می کند؟

بیشتر افرادی که اچ‌آی‌وی دارند از طریق آمیزش جنسی بدون محافظ، شامل آمیزش واژنی، آمیزش مقعدی و در بعضی موارد آمیزش دهانی، آلوده شده‌اند. خون فرد دارای اچ‌آی‌وی شدیداً ناقل آلودگی است و اچ‌آی‌وی می‌تواند از طریق انتقال خون، نیش سوزن، و یا استفاده مشترک از وسایل تزریق، از فردی به فرد دیگر منتقل شود. خطر سرایت همچنین در مواردی که خون آلوده به اچ‌آی‌وی در تماس با غشاء مخاطی در چشم، بینی، دهان و یا زخم پوستی قرار گیرد، وجود دارد. یک درمان مناسب در برابر اچ‌آی‌وی خطر سرایت را بشدت کاهش می‌دهد، اما این خطر را کاملا برطرف نمی‌کند. اچ‌آی‌وی می‌تواند از طریق مادر به فرزند در طول بارداری، زایمان یا شیردهی منتقل شود. اگر عفونت اچ‌آی‌وی مادر تشخیص داده شده باشد، می‌توان تقریبا تمامی ریسک‌های موجود برای انتقال بیماری به کودک را از طریق استفاده از دارو و پرهیز از شیردادن، برطرف نمود.

چه زمانی اچ‌آی‌وی سرایت نمی‌یابد؟

اچ‌آی‌وی از طریق در آغوش گرفتن، بوسیدن و یا نوازش‌کردن منتقل نمی‌شود. اشک، ادرار، مدفوع، استفراغ یا آب بینی که در آن خون وجود نداشته باشد هم ناقل آلودگی نیست. خونی که بر روی پوست سالم و بدون زخم بریزد هم خطر سرایت ایجاد نمی‌کند.

حقوق

براساس قانون محافظت از سرایت بیماری‌های واگیردار، انجام آزمایش‌ها، مراجعه به مراکز پذیرش و درمان اچ‌آی‌وی رایگان است.

شما همچنین برای برخورد با این بیماری حق دریافت پشتیبانی روانشناسی و اجتماعی را دارید. پزشک شما بایستی به شما برای پرهیز از قراردادن دیگران در معرض آلودگی، مشاوره دهد. با شما نباید بدلیل آنکه با آلودگی اچ‌آی‌وی زندگی می‌کنید رفتاری بدتر از دیگران بشود. اچ‌آی‌وی مشمول قانون حمایت در برابر تبعیض در چارچوب تبعیض بدلیل کم توانی، می‌شود.

ایفای وظایف شغلی

معمولاً عفونت اچ‌آی‌وی منجر به محدودیت در تحصیلات یا وظایف شغلی فرد نمی‌شود.

بارداری و شیردهی
به شما برای بارداری خود/ همسرتان با حداقل ریسک انتقال آلودگی به فرزند و همسرتان، کمک می‌شود. بانوان دارای اچ‌آی‌وی نبایستی شیر بدهند.

کودکان دارای اچ‌آی‌وی
والدین/ سرپرست و کودک از سوی پزشک معالج خود بمرور اطلاعات مربوط به حفاظت در برابر سرایت، مناسب سن خود را دریافت می‌کنند. کودکان دارای اچ‌آی‌وی بهمان میزان حق برخورداری از کودکیاری و مدرسه را دارند که کودکان دیگر از آن برخوردارند اما ممکن است نیازهای ویژه‌ای داشته باشند که باید تامین شود. پزشک معالج یا پزشک مسئول محافظت در برابر بیماری‌های مسری می‌تواند در صورت رضایت والدین/سرپرست به کودکستان اطلاعات لازم را بدهد. هنگامی که کودک مدرسه را شروع می‌کند، مرکز بهداشت مدرسه از این امر اطلاع می‌یابد.

کاندوم در هنگام آمیزش واژنی، مقعدی و دهانی
کاندوم محافظ خوبی در برابر اچ‌آی‌وی و دیگر بیماری‌های جنسی قابل سرایت می باشد و بایستی همواره در تمام طول آمیزش مورد استفاده قرار گیرد. امکان دارد که کاندوم‌های واژنی/کاندوم‌های زنانه هم موثر باشد اما این روش هنوز از نظر علمی مورد ارزیابی قرار نگرفته است.

درمان دارویی پیش‌گیرانه
اگر شما از طریق رابطه جنسی که در آن از کاندوم برای حفاظت استفاده نشده، و یا از طریق در تماس قرار گرفتن با خون شما و یا روشی دیگر، فردی را آلوده نموده باشید، این امکان وجود دارد که به او داروهای پیشگیرانه موسوم به PEP (postexpositionsprofylax) داده شود. این امر بایستی در اسرع وقت آغاز شود. با پزشک معالج خود یا کلینیک عفونی/کشیک در اسرع وقت تماس بگیرید.

ردگیری آلودگی
پیداکردن افرادی که اچ‌آی‌وی دارند بسیار اهمیت دارد تا این افراد تحت درمان قرارگرفته و این عفونت به افراد دیگر سرایت پیدا نکند. اگر اچ‌آی‌وی دارید بایستی تعریف کنید چه کسی یا کسانی شما را آلوده نموده‌اند و یا چه کسانی ممکن است از طریق شما آلوده شده باشند. این امر می‌تواند شامل افرادی شود که با آنها آمیزش جنسی یا دیگر ارتباطات جنسی داشته‌اید، افرادی که با آنها بطور مشترک از وسایل تزریق استفاده نموده‌اید و در بعضی موارد افراد خانواده. این پزشک معالج شما، مددکار اجتماعی یا پرستار بخش پذیرش است که ردگیری آلودگی را انجام می‌دهد. مطالبی که برای مسئول ردگیری آلودگی بیان می نمایید محرمانه است (مشمول رازداری است). افرادی که در مورد آنها گفتگو می نمایید از هویت شما باخبر نخواهند شد. به آنها تنها اطلاع داده خواهد شد که بایستی خود را تست کنند.

خون همیشه باید بعنوان ماده ناقل آلودگی تلقی گردد

- *کسی که در هنگام تعویض پانسمان زخم یا موارد مشابه، با خون شما در تماس قرار می گیرد بایستی از دستکش استفاده کند.*
- *لوازم آلوده به خون بایستی پیش از دور انداختن بسته‌بندی شوند. لباس‌ها را می توان در ماشین لباسشویی شست.*
- *اگر خون شما وارد چشم□ بینی یا دهان کسی شد، بایستی بلادرنگ با آب شستشو داده شود. بایستی به فرد مزبور اطلاع دهید که خون شما به اچ‌آی‌وی آلوده است و او باید در اسرع وقت با پزشک معالج شما یا کلینیک بیماری‌های عفونی/کشیک تماس بگیرد.*

مقررات لازم‌الاجرایی که بایستی دنبال کنید تا آلودگی به فرد دیگری سرایت نکند
اچ‌آی‌وی براساس قانون حفاظت در برابر اشاعه بیماری‌های مسری، یک بیماری خطرناک برای عموم است. شما موظفید که از انتقال این آلودگی از خود به فردی دیگر جلوگیری کنید. اگر خطر سرایت بوجود بیاید بایستی فرد دیگر را

از بیماری خود مطلع نمایید. در زیر لیستی از مقررات لازم الاجرا برای جلوگیری از سرایت آلودگی، براساس زمینه‌هایی که در قانون به آنها اشاره شده، مطرح می شود. بیشتر این مقررات در مورد همه افراد دارای اچ‌آی‌وی صدق می‌کند و برخی دیگر بستگی به وضعیت شما داشته و ممکن است با زمان تغییر کند. این پزشک شماست که در مورد مقررات لازم‌الاجرای زیر که شما بایستی مراعات کنید، تصمیم می‌گیرد.

1. *محدودیت‌هایی در زمینه کار یا مشارکت در فعالیت های دیگری که خطر اشاعه آلودگی را بوجود می‌آورد.*
2. *شما نباید مبادرت به اهداء خون، ارگان یا بافت بدن جهت انتقال به دیگران نمایید.*
3. *اگر از آمپول/ سرنگ/ دیگر وسایل تزریق برای استفاده‌های طبی استفاده می‌کنید، نباید اجازه دهید دیگران از آنها استفاده کنند.*
4. *اگر از آمپول/ سرنگ برای تزریق مواد مخدر استفاده می‌کنید، نباید اجازه دهید دیگران از آنها استفاده کنند. همچنین نباید از ظرف مشترکی برای مخلوط کردن موادمخدر استفاده کنید. همه ابزار تزریق بایستی بنحوی جمع‌آوری و دور انداخته شوند که خطر سرایت آلودگی به دیگران را در پی نداشته باشد.*
5. *هنگامی که به مراکز دندانپزشکی یا درمانی مراجعه می‌کنید که در آن احتمالاً کارکنان در تماس با خون شما قرار می‌گیرند، بعنوان مثال نمونه گیری برای آزمایش یا عمل جراحی، بایستی اطلاع دهید که خون شما آلوده است.*
6. *اگر می‌خواهید تتو (خالکوبی)، سوراخ‌کردن گوش یا اقداماتی دیگر که مستلزم استفاده از ابزار تیز بوده و ممکن است با خونریزی همراه شود، بعنوان نمونه: پیرسینگ (سوراخ‌کاری بدن) انجام دهید، باید قبل از آغاز کار، اطلاع دهید که یک «آلودگی خونی» دارید.*
7. *شما بایستی قبل از یک تماس جنسی که دربرگیرنده خطر انتقال اچ‌آی‌وی می‌باشد، به شریک جنسی خود اطلاع دهید که به اچ‌آی‌وی آلوده هستید. این خطر انتقال در همه انواع آمیزش‌های جنسی دهانی، واژنی یا مقعدی وجود دارد. از آنجایی که کاندوم‌ها ممکن است پاره شوند، شما بایستی حتی زمانی که می‌خواهید از کاندوم استفاده کنید در مورد اچ‌آی‌وی خود اطلاع رسانی کنید. شما بایستی در آمیزش‌های جنسی که در آن آلت تناسلی مرد در واژن، راست روده یا دهان قرار می‌گیرد، از کاندوم استفاده کنید. در دیگر ارتباطات جنسی بایستی کاندوم واژنی/ کاندوم زنانه استفاده شود.*
8. *شما نباید بطور مشترک با دیگران از لوازم بهداشت فردی مانند تیغ ریش‌تراشی یا مسواک استفاده کنید.*
9. *شما بایستی در مواردی که توسط پزشک معالج شما ضروری تشخیص داده شود، به ملاقات مجدد بیایید.*

اگر برای شما مقررات لازم‌الاجرایی تعیین شده که از نظر شما نادرست بنظر می‌رسد، می توانید با پزشک مسئول محافظت در برابر اشاعه بیماری‌های مسری در شورای بهداری استانی خود تماس بگیرید